

І гужому наугайтесь,
Я свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
YHC: HEnderson 5-8740
New York's Telephone:
Barelay 7-4125

АЙЗЕНГАВЕР ПРОТИ ПУБЛІЧНОГО РОЗГЛЯДУ КУБІНСЬКОЇ КРИЗИ

Попередній президент Двайт Д. Айзенгавер з усім тим, що за свідченнями його наступника, президента Джона Ф. Кеннеді, Біла Айзенгавер сидить лідер республіканської меншості в Сенаті сен. Еверетт Діксон, а за ними стоять (зліва): Конгресмен Чарльз Гевен, голова Республіканського Комітету Трастот Мортон, конгресмен Джон Бурнс, сен. Солтонстол і конгресмен Леслі Арнс. Зустріч відбулася на фермі Айзенгавера в Геттисбурзі.

Геттисбург, Па. — Попередній президент Двайт Д. Айзенгавер 1-го травня відбув першу пресову конференцію після залишення Білого Дому, на якій висловлювався проти публічного розгляду кубинської кризи і перестригав своїх партійних однодумців, щоб не поринали в попіл та не оглядалися на минуле, а тільки на майбутнє. Застаючи до двопартійної підтримки президента Кеннеді, Айзенгавер твердив, що уряд тепер з зайнятих найважливішою справою, яка є в світі, а саме — не допустити до того, щоб комуністи встановили свою твердиню в Західній Півкулі. З цієї причини Айзенгавер заявив, що він стримується і від критики внутрішньої політики демократичного уряду в теперішньому часі, щоб не ослаблювати теперіш. адміністрації, яка має перед собою такі важливі і тяжкі до вирішення проблеми, як положення на Кубі і ситуація в Лосі.

З інших справ Айзенгавер порушив ще такі проблеми: 1) На вимогу державного департаменту він відмовився цієї осіни відвідати Японію. Державний департамент відрадив йому цю подорож з огляду на міжнародне напруження. 2) Президент Кеннеді

не пропонував Айзенгаверові жадної дипломатичної місії, але генерал Айзенгавер гадав, що час від часу він буде зустрічатися з Президентом та обговорювати закордонні проблеми. 3) Попередній президент заявив, що він за свого урядування наказав вишколювати кубинських емігрантів, але тоді не пробували робити аналіз, бо не було кубинської військової куїти або якоїсь кубинської організації, яка б могла очолювати таку військову акцію, щоб скинути режим Кастро. 4) Генерал Айзенгавер заявив, що не має жадної ради в тому напрямку, щоб кубинці знову атакували Кубу, але додав при тому, що ЗДА і їх латині - американські приятелі не можуть дозволити, щоб «скріплювалася комуністичний мостовий причілок в Західній Півкулі». 5) Айзенгавер відмовився говорити про Лос, бо ж не знає, що там сталося в останніх днях. 6) Попередній президент хвалив недавнього віце-президента Річарда М. Ніксона, називаючи його одним із «молодих першорядних громадян ЗДА і одним із великих провідників Республіканської партії». 7) На думку Айзенгавера не можна порівнювати невдачі з літаком Ю-2, який зістрелено рік тому над СРСР, із невдачею на Кубі.

Президент підписав закон про допомогу безробітним районам

Вашингтон. — 1-го травня президент Кеннеді підписав закон про допомогу тим районам, в яких довгий час є більше число безробітних. Згідно з тим законом державна скарбниця видасть за позички і в формі дарунків \$394 мільйони, щоб допомогти створити нові верстати праці в стейті Західня Вірджинія, де зліквідовано текстильні фабрики, і Пенсильванії, де закрили копальні вугілля. В тих

районах мають будувати нові промислові підприємства і перевиколовати до них робітників. Це перший закон, який ухвалив Конгрес, із тих 5 проєктів, що їх пропонує Кеннеді. Чекаючи на ухвалення цих чотирьох проєктів: про збільшення мінімальної платні, будівельну програму, медичну допомогу емігрантам та допомогу шкільництву. Всі ці проєкти мають на цілі скріпити економіку та зменшити число безробітних.

В АМЕРИЦІ

● Перетне населення з 1960 р. виявилось, що 62 відсотки американських родин мають свій власний дім. Це значить, що в 1960-му 33 мільйони домашніх господарств мали свої діми, а в 1950-му році таких родин було тільки 23 мільйони, або 55 відсотків із всіх американських родин. В 1900-му році цей відсоток виносив тільки 47.

● Сенатор-республіканець із Висконсину Александер Вайл закликав американських підприємців приєднатися до уряду і вести «силу» військову промисловість проти комунізму.

● Сенатор-демократ Дж. В. Фулбрайт, який є головою Сенатської Комісії Закордонних Справ, гостро критикував в те-

● Сенатор-республіканець із Кентакі Дж. Шерман Купер заявив на велевізійній програмі, що сенатор-правий республіканець з Арізоні Беррі Голдвотер буде поважним кандидатом на президента в 1964-му році, але він не здобуде номінації, бо проти нього буде Річард М. Ніксон, який переможе на Номінаційній Конвенції.

ВІДЛОЖЕНО ВИСІЛКУ АМЕ- РИКАНСЬКОГО АСТРОНАВТА

Кейп Канаверал, Флориди. — Заповіджено на вівторок, 2-го травня вранці, висілку першого американського астронавта в космічні простори відложено щонайменше на 24 години з уваги на погану погоду — повідомлено офіційно. У вівторок, 2-го травня, о год. 9-й рані, як це чинило

«Свободи» вже було на пресі. Чергової дати для цього великого космічного експерименту ще не встановлено. Натомість на кілька хвилин перед відліком про відложення дати вилучили астронавта повідомлено, що першим американцем, який полетить в космічні простори буде командор фльоти Алан Шеперд.

КАСТРО ПРОГОЛОСИВ КУБУ „СОЦІАЛІСТИЧНОЮ ДЕРЖАВОЮ“

Гавана. — В дні першого травня під час першотравневої маніфестації, в якій у Гавані взяло участь коло 500,000 осіб, уряд прем'єра Кастро проголосив Кубу „першою соціалістичною державою в Америці“. Маніфестанти несли транспаренти з такими написами: „Нехай живе соціалізм, який знищить всяку експлуатацію“, „Робітники всього світу, єднатесь!“, „Нехай живе соціалістична Куба!“, „Геть імперіалізм синів“, „Наша батьківщина, або смерть!“ та інші. Кастро заявив, що відтепер на Кубі не буде жадних виборів, бо всім керувати має соціалістична, це значить Комуністична партія, як це в СРСР. Подібні маніфестації відбулися і в інших місцевостях на Кубі. В дні першого

травня прийняли всіляку працю, численні ресторани були закриті. Готелі обслуговували тільки тих, що прибули як гості. До Гавани прибули маніфестанти вже вчора з надією на поведінку. Між ними були робітники, селяни і студенти. Несли під час параду портрети Маркса, Кастро, його брата Рауля та майора Ернеста Гевари. Параду відвідали: Фідель Кастро, президент Дорткос і члени Кастрового кабінету. Парад тривав цілий день, маніфестанти маршували перед пам'ятником кубинського національного героя Хосе Марті. На трибуні були делегати СРСР, комуністичного Китаю та представники нейтральних держав і делегати селян із деяких латинських - американських держав.

Могутньо розгортається Шевченківська акція в Шикаго

Шикаго, Іл. (В. Н.). — Шикаго, а з ним і стейт Іллінойс, започаткували і розгортають найширшу акцію вшанування пам'яті Тараса Шевченка у 100-річчя його смерті. Акція проходить у двох напрямках: культурних і політичних. Культурний напрям збіркової кампанії фінансує на будівлю пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. Після величавої репрезентаційної академії для вшанування пам'яті Шевченка, що відбулася в Оркестра Голлівуду 26-го березня, відповідними імпрезами на меншу скало вшановують Кобзаря поодинокі громади та активні організації. І так, продовжує акція ц. р. Шевченківської імпрези відбули в Шикаго і в стейті: Громада в Паладині, Іл., 16-го квітня; Шикаго — Середній Південь 23 квітня; Шикаго-Боренсайд 30-го квітня. На всіх цих імпрезах були прийняті запрошені представники Шевченківського Комітету в Шикаго. Також Калела Бандуричів, ім. Шевченка з Дітроїту відзначила роковини свого патрона двома успішними концертами, що відбулися в заповненій аудиторії школи ім. Шопена в Шикаго 22-го квітня. Далі імпрези в пошану пам'яті Шевченка запланували усе місцеві і довколиш-

ні молоді організації, школи і курси українознавства. Імпреза відбулася на початку червня у великій аудиторії Арморі Голлівуду в Гомболл парку. На закінчення Шевченківського року, очолюваного Тарасом Шпінкулою Дітроїтський Комітет місцевого Комітету Пам'ятника Шевченкові запланував кінематичну імпрезу на тему: „Шевченківська академія і музичні“, що відбувається в грудні ц. р. та буде виконана місцевими мистецтвими силами і хорами різних організацій. Прибутком з цієї імпрези, як і з усіх інших, призначений на фонд будови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. На цей же фонд вплинуло з академії 26-го березня та з продажу відзнак імпрез програмом кругло 4,000 доларів. Під цю пору Комітет почав розгортати із заміри успішном кампанію збірки фондів з пожертв від поодиноких громадян і організацій. Більші суми досі пожертвували: Станіслав Шоповський \$200, д-р Симеонів і Т. Шпінкуло по \$100, 173-й Відділ УНС в Шикаго-Боренсайд \$70, пані Ф. Даківська \$50. Інші пожертви налічують, а поодинокі організації професіоналістів (лікарів, інженерів та ін.) самі підготували збірку між своїми членами.

Громада в Писбурзі вшанувала роковини Шевченка величавою Академією

Писбург, Па. — В слід за величавими Шевченківськими імпрезами в Нью Йорку, Шикаго, Дітроїті, Клівленді та інших громадах, пам'яті Кобзаря в 100-ті роковини смерті достойно і величаво вшанували українці Писбургу, влаштувавши з цієї нагоди репрезентаційний концерт, що відбувся у славній Карнегі Мюзік Голл минулої суботи, 29-го квітня о год. 8-й вечері. Велика зала була майже щільно заповнена українською і американською публікою. Започатковано імпрезу співом Шевченківського „Заповіту“, а відкрити її відповідним словом голова місцевого Ювілейного Шевченківського Комітету Дмитро Старошак. Святкову промову вголосив голова Наукового

Т-ва ім. Шевченка та голова Комітету Пам'ятника Шевченкові проф. д-р Роман Смаль-Стоцький, а привітання від міста склав поетеса Лозеф Барр. Мистецьку програму концерту виконав гомолово хор „Кобзарь“ з Філадельфії під диригентурою д-ра Антона Рудницького, виконавши ряд відомих і оригінальних композицій до слів Шевченка, та відомий музикант - віртуоз Роман Рудницький. Хорові і солісти аккомпаніювали на фортепіані Россоляна Гарасимович. Імпреза закінчена співом „Ще не вмерла України“. Після імпрези Комітет гостин в Українському Домі громади Мендінгера і пластунів Володимира і Наталії Масюк, вибравши для другого свого сина Олега коледжову забезпечену грамоту на 1,000 дол.

В найближчу суботу Філадельфійська громада вшанує пам'ять Д. Галичина

Філадельфія. — В найближчу суботу, 6-го травня, місцеві Українська Громада вшанує пам'ять головного президента Українського Народного Союзу та президента Українського Конгресового Комітету, Дмитра Галичина, що помер несподівано 26-го березня ц. р. після несподіваного випадку в Нью Йорку — інфаркту д-р Вол. Галин. У програмі цього вшанування буде відправлена Панахида в катедральному храмі при Френклін вулиці о год. 8-й

вечері, зараз після майської Богослуження (майків), а після Панахиди відбудеться жалобний сходина. Церковна відправа і сходина відбудуться стараннями місцевих Окружного Комітету Відділів УНСОУ. Відділ УНСОУ Комітету та Відділ ОБУА.

Москва запевідає на 1-травневій параді підтримку „соціалістичному світу“ Кубі

Москва. — Маршал Родіон Малиновський, який у цьому році знову приймає на Червоній площі в Москві 1-травневий парад, заявив у своїй промові, що „весь соціалістичний світ“ поспішить з допомогою Кубі Фіделя Кастро у випадку збройної агресії проти неї. На трибуні на Червоній площі майор Гагарін стояв посередній між Хрущовим і „президентом“ Брежнєвим. Автім, цього дня військовий парад тривав лише три години. Між різними родами зброї, що їх запарентовано глядачам, були збройні раєти на середню дальність 700 миль, що їх показаво вже 7-го листопада минулого року. Три гаєла займали перші місця в цюгорічній 1-травневій святкуванні в Советському Союзі та всіх інших сателітних державах: господарстві і науковій оєгрі Советів, успіх московського астронавта і „сторожність супроти імперіалістів“. У Пейпінгу — за офіційним твердженням — три мільйони осіб вийшли на вулиці за святкування 1-го травня. Міністер закордонних справ Чені-І закликав до „єдності в соціалістичному таборі“. Найбільша військова парад відбулася в східній частині Берліну, де німецькі комуністи запарентували організовану більшовицькими й давніми німецькими старшинами своєю армією поруч із російськими військовими танками. Посадники західного Берліну, соціал-демократ Вільгельм Брандт нагадував на величезному вічі з участю 700,000 осіб мілітаристичні демонстрації колунастів, що порушують міжнародну заборону тримати в підлононо Берліні велику збройну силу. Також в Богумі відбулася 3-й годинна публічна парад з дефілядою перед Тітом.

Вашингтон. — Американський уряд все ще не прийняв остаточного рішення, як повести супроти цюгарі гіршої ситуації у Лосі та пораз більшій небезпеці, що комуністи візьмуть там вєрх. У понеділок 1-го травня відбулось засідання Крайової Ради Безпеки, а на вівторок заповіджено його продовження. Голова сенатської Комісії для закордонних зв'язків, сен. Дж. В. Фулбрайт, висловився публічно у виступі на телевізійному „панелі“ проти збройної інтервенції Заходу в Лосі. Він признав існування комуністичної небезпеки в Лосі, але заявив, що це „поганий терен і умовини“ для ангажування туди американських військ. Ті самі застерєження мас — читасмо в газетних повідомленнях — Англія, Англієські керівні чинники будіть застерєгаються проти закидів збоку деякого з прихильників рішучої політики супроти комуністів в Лосі, що Англія ніби займає угодіську позицію; її опозиція в Організації південно-східного азійського пакту (СЕАТО) проти військової інтервенції основана — читасмо — виключно на міркуваннях військового характеру та на оєрах, щоб Лос не перетворився в другу Корею без виглядів для Заходу, щоб можна було там остаточно розгромити комуністів. З другого боку західні чинники беруть під увагу, що коли СЕАТО дозволить, щоб Лос впаав жертвою комуністичної підривної роботи і партизанки, підтримуваної зовні, тоді це буде фактичний кінець того південно-східного азійського військово-політичного союзу, а вєсь Захід і його азійські союзники знаєуть величезного морального, політичного удару з упадком престижу в оєах усього азійського світу. В цій ситуації у Вашингтоні беруть під увагу зголошення скарги до Об'єднаних Націй з вимогою негайного скликання для цієї справи Ради Безпеки. Правда, відклик до Об'єднаних Націй це

Комітет Відділів УНСОУ району твердого вугілля відбудує наради

Шамокін, Па. — Комітет Відділів Українського Народного Союзу в цьому пенсильвійському районі твердого вугілля, що був колиською цілою організацією, відбудує минулої неділі, 30-го квітня, свої чергові наради, розглянувши ряд організаційних, культурних і загально-громадських справ. В нарадах, що відбулись в церковній залі, взяли участь представники, переважно голів і секретарі 1, 2, 23, 78, 90, 186, 242, 265 і 305-го Відділів УНС, репрезентуючи більше ніж половину всього членства УНС цього району. У зборах взяли участь виконуючий обов'язки голови представника УНС, п. Йосиф Лисогір. Нареди зібрали і ними проводив голова Окружного Комітету п. Михайло Гінтош з Магоної Сіті, закликавши прихильних вшанувати пам'ять покійного гол. представника УНС Дмитра Галичина встановивши місця та хвилиновою мовчання. Звіт з роботи Комітету та організаційного стану УНС в районі склав секретар Комітету п. Іван Петрунчик, стверджуючи деякий убуток в членстві в районі в останньому часі. Йосиф Лисогір, згадавши піонерську роль району в засну-

ванні і рості УНСОУ, ствердив цілий ряд труднощів, які натраплили організацію праці УНС в тому районі впродовж останніх 20 років, головню внаслідок відпливу населення та громадян українського роду. Район також майже не поповнився новими поселенцями. Тим не менше, твердив п. Лисогір, організаційно можливості все ще існують, щоб довести до кінця послужити результат наповнення праці п. Івана Петрунчика, який впродовж останнього півтора року майже вдвоє збільшив кількість членів 78 Відділу в Майнерсвілі, в якому він є секретарем. Крім організаційних проблем в рамках теперішньої передкооперативної кампанії п. Й. Лисогір заторнув і описав продискутовано ще такі справи, як акція збірки фондів на будову пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, дитячі табори і українськомовні курси на Союзівці, Український День, що його заплановано відбудути в Лейкауд парку в останню неділю липня, збірка фондів на будову коледжі св. Василія в Стемфорді та інше. Чергові збори Комітету рішено відбудути в неділю, 1-го жовтня ц. р. в Магоної Сіті.

Гол. радний Іван Одежинський вшанував пам'ять Д. Галичина організацією 30 нових членів до УНС

Джерзі Сіті. — Під час надзвичайного засідання Головного Уряду УНСОУ, що відбулось за причини смерті гол. представника УНС с. р. Дмитра Галичина в п'ятницю, 31-го березня, гол. радний Іван Одежинський, під час дебат на справу вшанування пам'яті Покійного, заповів, що він індивідуально задумав це зробити поєднаною працею для добра УНСОУ і впродовж одного місяця організувати до УНС 30 нових членів. І він додержав своєї обіцянки. В понеділок, 1-го травня перед полуднем, як замислялись підсумки праці УНСОУ за квітень, він зголосився до головної канцелярії з 30 апплікаціями від нових членів на загальну суму забезпечення 47,000 доларів. Ів. Одежинський заявив, що він почав здійснювати свою обіцянку два тижні тому. Початок у цій голий кампанії зробив мгр. Юрій Масюк, син відомих наших громадян - пластунів Володимира і Наталії Масюк, вибравши для другого свого сина Олега коледжову забезпечену грамоту на 1,000 дол.

Гол. радний Ів. Одежинський

рив. Для старшого свого сина Ігора, мгр. Масюк уже раніше вибрав подібну грамоту в УНСОУ. Передаючи 30 апплікацій нових членів головної канцелярії, гол. радний Ів. Одежинський попередив, що на цьому його кампанії в організаційній кампанії УНСОУ далеко не закінчена і його черговою метою є „з'єднати Турки“, себто перенести з організаційних досягнень секретаря 63-го Відділу УНС у Форд Сіті, п. М. Турка, що в цьому році до кінця березня придбає УНСОУ 42 нові члени. В тому самому часі, себто безпосередньо перед закриттям організаційної підсумки за квітень, організатор УНС мгр. Іван Скокич-лєс доставив 25 апплікацій від нових членів.

ЗДА плянують В СПРАВІ ЛОСУ ВІДКЛИК ДО ОН

Вашингтон. — Американський уряд все ще не прийняв остаточного рішення, як повести супроти цюгарі гіршої ситуації у Лосі та пораз більшій небезпеці, що комуністи візьмуть там вєрх. У понеділок 1-го травня відбулось засідання Крайової Ради Безпеки, а на вівторок заповіджено його продовження. Голова сенатської Комісії для закордонних зв'язків, сен. Дж. В. Фулбрайт, висловився публічно у виступі на телевізійному „панелі“ проти збройної інтервенції Заходу в Лосі. Він признав існування комуністичної небезпеки в Лосі, але заявив, що це „поганий терен і умовини“ для ангажування туди американських військ. Ті самі застерєження мас — читасмо в газетних повідомленнях — Англія, Англієські керівні чинники будіть застерєгаються проти закидів збоку деякого з прихильників рішучої політики супроти комуністів в Лосі, що Англія ніби займає угодіську позицію; її опозиція в Організації південно-східного азійського пакту (СЕАТО) проти військової інтервенції основана — читасмо — виключно на міркуваннях військового характеру та на оєрах, щоб Лос не перетворився в другу Корею без виглядів для Заходу, щоб можна було там остаточно розгромити комуністів. З другого боку західні чинники беруть під увагу, що коли СЕАТО дозволить, щоб Лос впаав жертвою комуністичної підривної роботи і партизанки, підтримуваної зовні, тоді це буде фактичний кінець того південно-східного азійського військово-політичного союзу, а вєсь Захід і його азійські союзники знаєуть величезного морального, політичного удару з упадком престижу в оєах усього азійського світу. В цій ситуації у Вашингтоні беруть під увагу зголошення скарги до Об'єднаних Націй з вимогою негайного скликання для цієї справи Ради Безпеки. Правда, відклик до Об'єднаних Націй це

вже тек дозв слабости СЕАТО, але ще дозвмогу „ратувати обличчя“ аргументом міжнародності і шукання легальних мирових шляхів для подолання конфлікту. Очевидно, що в Раді Безпеки СРСР закладає своє „лето“ проти жадної резолюції непрямої для комуністів. Тоді справа пішла б на Генеральну Асамблею з надією, що більшість азійсько-африканського більшості підтримає резолюцію, що вимагатиме негайного припинення збройних дій в Лосі та збереження Лосу, як держави дієвої суверенної, неподільної і нейтральної. Тим часом у самому Лосі його король Саванг Ваттана, який рідко одверто втручається до активної політики, висловився проти скликання 14-членної мирової конференції з участю комуністичного Китаю для справи Лосу. Виявив це диктаторський правитель Камбоджі князь Нородом Шіганок, який відідав лосюво-го князя у зв'язку з церемонією похоронення батька теперішнього короля, короля Сієаванга, що помер у 1959 році, в новому гробі. Разом з князем Шіганком був у лосюво-го короля американський „амбасадор в роз'здах“, Аверелл Гарриман. Лосюський король мотивував своє опозиційне до міжнародної конференції становище тим, що проблема Лосу є внутрішньою проблемою лосюво-го народу і він не хоче допустити політичної інтервенції чужих держав. Тим часом військова ситуація в Лосі далі дуже погіршується, лосюво-го корольська армія не хоче викресити з себе настільки бойового духа, щоб перейти до протиставлення, а комуністи „виривають“ кусками цюгарі більші території. Іх тактика і цілі очевидні: щоб дати Москві і Пейпінгу в руки наявний аргумент, що комуністичний рух Патет Лос є дієвим паном ситуації в Лосі і щоб скинути теперішній прозахідний уряд та встановити „нейтральний“ Суванг Фому, що насправді є комуністичним поплентачем.

У Франції й Альєрі арештовано 500 осіб, між ними 7-х генералів

Париж. — Репресії проти учасників недавньої військової революції в Альєрі охопили коло 500 осіб, арештованих в континентальній Франції і в Альєрі. Слідство переводить міністри справедливості, військових справ і праці Альєрі — всі вони прибули до Альєру та в'язують всі подробиці, зв'язані з оцією нещодавною генеральською революцією. Хоч за твердженням міністра військових справ Мессемера жодна була заарештована в руках „горстки військовиків“, проте арештовано вже сімох генералів, а за трьома іншими генералами, керівниками революції, йдуть розшуки. Арештовано між іншими — генерал Жан Ніко, одного із найбільш відомих командантів французького летунства.

Хоч революція швидко зліквідована і в цілій Франції та в Альєрі царить спокій, проте французький уряд та цілий французький нарід опинились перед дуже поважними проблемами. Одною із них — за твердженням гавітства — є потреба почуття внутрішньої єдності французьких збройних сил та почуття військової дисципліни. Ту єдність і дисципліну треба буде будувати наово, бо у широким колах воєнства та молоді у військовою віці дебатують тепер питання: як цю генеральню війну було бунтуватися проти уряду та президента, то чому не вільно бунтуватися воєнм проти старшин, якщо воєнм перемогли, що старшини помяли-ються?? Ця психологічна криза буди-ть ще більше турбує керівні кола Франції.

У СВІТІ

● Коли новий амбасадор ЗДА в Токио, Едвін Райшauer, який народився в Японії, плавно говорить по-японськи і має за жінку японку, складає японському монарху свої вірні грамоти, перед американським амбасадором 2,000 японських літніх студентів укладують гамірливий авантюри з протестом проти „агресії ЗДА“ на Кубі в Лосі.

● Загрозна ситуація в Лосі, спричинена бездіяльністю західних держав та метушливістю комуністів, що мали активну допомогу від Москви, спонукала американський уряд до збільшення достав лосювій армії. З Філіппін висилась транспортні літаки С-30 з зброєю і матеріалом для лосювій армії. Перебачено таких 30 літаків туди й назад, що у виліті дає 6 лосювій армії коло 500 тонн зброї і впродовж 4-ох днів.

● Християнсько-демократична Унія в Західній Німеччині, яка є керівною там політичною партією кандидата Конрада Аденауера, відбудує в минулому тижні 4-денний конгрес в Кельні, проголосивши виборчий маніфест, закликаючи німців до голосування у парламентських виборах в найбільшій вєресні на листу Аденауера. У тому маніфесті пригадується німцям, що заклики тієї партії і Конрадот Аденауерів Західній Німеччині віднесла до воєнних румунів, відбудувалась, дотрима доброту, зносила причетна у світі і здобула безпеку проти нової агресії більшовицької.

● Сікстра Леоне, англієська колонія на західному узбережжі Африки, поміж Гвінеєю і Ліберією, величиною в 27,925 кв. миль, з 2,500,000 населення, стала в минулому п'ятницю новою самостійною мурисською республікою. Її лідером є Мільтон Августус Страйбі Майга, виконаваний в Ангії, 65-річний лікар.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Увага: отрує!

Большевики залюбки хвалиться своїми «першествами», але єдине першество, яке вони справді мають і в якому ніхто з ними не бажає конкурувати, це — в брехні, в брехливій пропаганді. Брехня є підставою, суттю і ціллю комуністичного режиму, що брехнею був встановлений, брехнею і терором адекватується, брехнею воює.

Тотальну атаку з поміччю отруйної брехні веде тепер Москва проти емігрантів, зокрема українських, на всіх континентах, головним в Америці. Від часу, коли встановлено тут поштові обмеження для большевицької пропаганди мажоритарії, поштові скриньки наших громадян заповнюються посилами з Берліна та інших міст Східної Німеччини із «Вістями з України», календарями тощо. Адреси для цих посилок беруться, як це виявляло побіжна перевірка, майбутні, із величезних давніх реєстрів, на що вказують старі адреси, з телефонічних книжок і листів та пакунків, висланих до рідних за залізною заслоною. При цьому треба пригадати, що — як про це повідомляють з України — при висланні листів до Америки там здійснювали пишуть адреси не ті, що листи вислали, а поштові урядовці, що мають картотеку адресантів.

Повінь большевицької пропаганди літератури, що заливає тепер Америку, не має ані найменшого результату. Радше навпаки. Люди злостіють і звертаються до своїх організацій та газет з просябами, щоб обновили їх від настільких висланих небажаних поштових посилок. Наша політична репрезентатива, Український Конгресовий Комітет, вже інтерв'ював у цій справі в поштово-уряді, але на цій інтерв'ю не повинно закінчитися. Вважаємо, що ця акція треба продовжувати і в ній мають брати участь як поодинокі особи, так і всі наші організації. Бачимо дві можливі розв'язки для такої акції.

По-перше, треба вимагати, щоб уряд привернув попередні поштові обмеження для такого роду посилок. Але тому, що вони і раніше не були достатні, — треба вимагати, щоб на кожній поштовій комуністичній посилці зобов'язувалося таке саме попередження: «Увага: отрує!», яке зобов'язує на всіх отруйних продуктах. Якщо така попередження на отруйних продуктах має охоронити платника податку від фізичного отруєння, то такого попередження тим більше вимагає продукт, призначений для морально-духовного отруєння.

Друга розв'язка — це негайне зорганізувати обурення — відкритої акції. Якщо для демократичного американського загалу може становити деяку небезпеку замаскована большевицька отрута, то для забрання большевицької системи найбільшою загрозою є правдива інформація. Тож большевики посилають нам отруту, а ми повинні негайно подати про організацію масового ширшого протесту серед підвласного населення. Большевики посилають нам забірники «Вісті з України», а ми повинні подати, щоб таким самим порядком, себто поштою, йшли до Совєт. Союзу «Вісті з Америки». Радіо переписування ані «Голосу Америки», ані «Радіо Свобода» тієї ролі не виконують, отже нема вигляду на те, щоб така акція могла бути зорганізована урядом. Натомість ми переконані, що, при відповідній організації, не тільки громадяни українського роду, а й американці склали б необхідні фонди на видавання і вислання спеціальних «Вістей з Америки» для підвласних громадян. Для такої висилки в жадному разі не можна використовувати адрес рідних чи знайомих наших громадян у Совєтському Союзі, але тисячі інших адрес легко можна прибирати із совєтських довідників та совєтської преси. Масаю також досить кваліфікованих людей, що могли б такі «Вісті з Америки» редагувати.

З практики знаємо, що кожна большевицька акція, яка залишається без належної відповіді, заохочує червону Москву до дальших акцій. Большевицька пропаганда поштою охоплює головним громадян східно-європейського походження, зокрема українців. І тому саме українці повинні виявити ініціативу і зайнятися підготовою і переведенням відповідної відсічі тому наступові.

С. Риндик.

МОЇ СНИ

(1)

Не знаю, як у вас, а в мене сніи залежать від того, чого я наймаю і як багато з'їм. Коли лягаю до спати, то снію сніи. Після губ (грибів, козарів, маслюків, опеньків, лисичок тощо) снію сніи звичайно великі сніи. За царя це були чорти (ісіла козарів і маслюків), а по грибах (боровиках) сам люципер. А коли не стало царя, справа сильно погіршилася. Колішні чорти, на жаль, не приходить. Замість них снію сніи большевики! Це погіршення залежить, мабуть, від того, що з бігом часу я налізю со-

підбихав і будинокуватого Меласкова і зидитиного Молотова зробити групу вилазки проти партії. Якраз перед тим я міцно похверив грибами, і вночі приснилося мені, що я полав на «родіну». Уявляється собі мій жак? Приснилося, що опинився я нібито в Києві, нібито не в Києві, а в Іду собі вулицю. Іду й думаю: яка це нечиста сила загнала мене до большевиків? Але сталося, що треба якось рятуватися. Іду і відаю, що дуже люблю Хрущова, Нікіту Сергєєвича. Аж чую: іде... Чую за собою ковані чоботи... Я знаю, що це вже він, агент МВД. Не першину.

Серце почало битися, немов калатало. Але тримаюся міцно. Не оглядаюся і не звертаю ніякіснької уваги. Улаю, що мені абсолютно байдуже, хто там іде. Навіть почав на-

ІНФОРМАЦІЯ І БЕЗПЕКА

Заклик президента Кеннеді з минулого четверга, щоб американські журналісти зберігали «сам о к о н тр о л ь» у практичному виконанні своїх професійних обов'язків, викликав цілу хвилю коментарів. Проблема така різнопланова, багата, цікава й складна, що неможливо висловити її не то однією, а десятима статтями. Принципи свободи слова та їх стосування, обов'язок супроти читачів і батьківщини, проблеми інформації і безпеки, питання персональної відповідальності журналіста чи видавця або становлять організації, доцільність державної цензури під час війни і миру, неперенесення критеріїв суб'єктивної оцінки «безпечних» і «небезпечних» інформації, проблема суперництва між газетами чи інформаційними агентствами, як приватними торговельними підприємствами, обов'язок професіоналіста — журналіста чи обов'язок патріотичного державника, — ці і подібні питання належать до тієї великої проблеми, що її порушив Дж. Ф. Кеннеді.

Преса в Америці — одна з тих потужностей цієї країни, що висилають подив, але рівночасно є постійним дисерелом ітратії нових емігрантів, які не зникли до тучного духового клімату. Зокрема ми, українці, звикли до двох типів газет: так званих громадських і партійних, — за їхніми власниками і, за їхнім характером. Тим часом в Америці вся без винятку преса знаходиться в приватних руках на базі торговельних підприємств. Це не значить, що вона агромадська чи, тим менше, непатріотична. Але на першому місці цієї преси стоїть — цікавий інформаційний матеріал. Тому, як казав Президент, першим питанням, з яким американський редактор — журналіст підходить до кожної події, є: «чи це — новина?» Кеннеді радить, щоб журналіст ставив паралельно й друге питання: «чи ця новина шкодить чи допомагає батьківщині?» Але це нелегка справа, бо відповідь на це питання вимагає від кожного журналіста певної політичної зрілості, причому трудно оминати небезпеку, що різні журналісти можуть по-різному оцінювати, чи якесь опублікована новина принесе користь ворогові, чи ні. У суперництві між газетами й інформаційними агентствами, як джерелами найкращих, найповніших, найновіших і найцікавіших новин, дуже трудно провести межу, які саме відомості можуть принести шкоду державній безпеці, інформуючи ворога про те, чого він не повинен знати. Коли ж в американській пресі аж роється від таких відомостей, що їх бачили і шведська амбасада жадливо вилучила, як партійний для неї військово-інформаційний матеріал, то причиною цього є не тільки гонитва журналі-

ста, але й брак постійної епідемії, що Америку насправді перебуває в стані війни, хоч не гарячої, а холодної, в якій підступний і безжалісний ворог не визнає свободи слова для уярмленого населення, засекречуючи все, що хоч би в найменшій мірі могло інформувати військовий світ про дійсний стан справ в Совєтському Союзі і в сателітних країнах. Президент власне й пригадавав цей грізний стан війни, стан загроз в якому знаходиться Америка — без формального винищення війни й без глибокої стрілянини.

Ось так, як ствердив у «Диспуті» Іскавері «Роскош» Думмонд, Галана, Москін і Пейнінг без найменшої напруги з свого боку діналися в американській пресі заздалегідь про плановий висад кубинських емігрантів: «що таке приїде, коли воно приїде, і як воно виглядатиме». Відомо ж, що добра чи погана розвідка — це гарантія військового успіху як невдачі. Передчасне й добровільне вислання подробиць наскоку на Кубу самими кубинськими балачками емігрантами та самою американською пресою у невеличкій мірі причинилося до катастрофи того походу. Це стало такою очевидною правдою, що з різних сторін відзивалися голоси обурення проти браку почуття відповідальності в ласках на газетні сенсації журналістів. Колишній пресовий секретар през. Айзенгавера, Джим Галліфрей, тепер ніде — президент Айзенгавер Бродвестінг Систем, тавруючи недостатню зрілість деяких журналістів, з гірким сарказмом задушував того журналіста, який в критичних хвиликах Америки, коли Айзенгавер мав атаку серця, цікавився, якою барвою мальовані стіни у шпитальній кімнаті Президента. З другого боку, неможливо знімати від молодих адвентів преси зрілості ветеранів, не завжди можлива теж контрола над ними.

Як трудно переводити таку контролу над публікованими новинами, доказав і сам уряд Дж. Ф. Кеннеді. Ось нещодавно — стверджує американська преса — державний департамент скликав 250 журналістів, щоб подати їм до відома різні засекречені інформації, включно з промовою президента Кеннеді на одному тасіному засіданні. А між тими 250 журналістами, до яких апліовано, щоб почитали речі воно не друкували, був і комуністичний кореспондент, який, очевидно, все жуть принести шкоду державній безпеці, інформуючи ворога про те, чого він не повинен знати. Коли ж в американській пресі аж роється від таких відомостей, що їх бачили і шведська амбасада жадливо вилучила, як партійний для неї військово-інформаційний матеріал, то причиною цього є не тільки гонитва журналі-

стів, але й брак постійної епідемії, що Америку насправді перебуває в стані війни, хоч не гарячої, а холодної, в якій підступний і безжалісний ворог не визнає свободи слова для уярмленого населення, засекречуючи все, що хоч би в найменшій мірі могло інформувати військовий світ про дійсний стан справ в Совєтському Союзі і в сателітних країнах. Президент власне й пригадавав цей грізний стан війни, стан загроз в якому знаходиться Америка — без формального винищення війни й без глибокої стрілянини.

Ось так, як ствердив у «Диспуті» Іскавері «Роскош» Думмонд, Галана, Москін і Пейнінг без найменшої напруги з свого боку діналися в американській пресі заздалегідь про плановий висад кубинських емігрантів: «що таке приїде, коли воно приїде, і як воно виглядатиме». Відомо ж, що добра чи погана розвідка — це гарантія військового успіху як невдачі. Передчасне й добровільне вислання подробиць наскоку на Кубу самими кубинськими балачками емігрантами та самою американською пресою у невеличкій мірі причинилося до катастрофи того походу. Це стало такою очевидною правдою, що з різних сторін відзивалися голоси обурення проти браку почуття відповідальності в ласках на газетні сенсації журналістів. Колишній пресовий секретар през. Айзенгавера, Джим Галліфрей, тепер ніде — президент Айзенгавер Бродвестінг Систем, тавруючи недостатню зрілість деяких журналістів, з гірким сарказмом задушував того журналіста, який в критичних хвиликах Америки, коли Айзенгавер мав атаку серця, цікавився, якою барвою мальовані стіни у шпитальній кімнаті Президента. З другого боку, неможливо знімати від молодих адвентів преси зрілості ветеранів, не завжди можлива теж контрола над ними.

Як трудно переводити таку контролу над публікованими новинами, доказав і сам уряд Дж. Ф. Кеннеді. Ось нещодавно — стверджує американська преса — державний департамент скликав 250 журналістів, щоб подати їм до відома різні засекречені інформації, включно з промовою президента Кеннеді на одному тасіному засіданні. А між тими 250 журналістами, до яких апліовано, щоб почитали речі воно не друкували, був і комуністичний кореспондент, який, очевидно, все жуть принести шкоду державній безпеці, інформуючи ворога про те, чого він не повинен знати. Коли ж в американській пресі аж роється від таких відомостей, що їх бачили і шведська амбасада жадливо вилучила, як партійний для неї військово-інформаційний матеріал, то причиною цього є не тільки гонитва журналі-

стів, але й брак постійної епідемії, що Америку насправді перебуває в стані війни, хоч не гарячої, а холодної, в якій підступний і безжалісний ворог не визнає свободи слова для уярмленого населення, засекречуючи все, що хоч би в найменшій мірі могло інформувати військовий світ про дійсний стан справ в Совєтському Союзі і в сателітних країнах. Президент власне й пригадавав цей грізний стан війни, стан загроз в якому знаходиться Америка — без формального винищення війни й без глибокої стрілянини.

Ось так, як ствердив у «Диспуті» Іскавері «Роскош» Думмонд, Галана, Москін і Пейнінг без найменшої напруги з свого боку діналися в американській пресі заздалегідь про плановий висад кубинських емігрантів: «що таке приїде, коли воно приїде, і як воно виглядатиме». Відомо ж, що добра чи погана розвідка — це гарантія військового успіху як невдачі. Передчасне й добровільне вислання подробиць наскоку на Кубу самими кубинськими балачками емігрантами та самою американською пресою у невеличкій мірі причинилося до катастрофи того походу. Це стало такою очевидною правдою, що з різних сторін відзивалися голоси обурення проти браку почуття відповідальності в ласках на газетні сенсації журналістів. Колишній пресовий секретар през. Айзенгавера, Джим Галліфрей, тепер ніде — президент Айзенгавер Бродвестінг Систем, тавруючи недостатню зрілість деяких журналістів, з гірким сарказмом задушував того журналіста, який в критичних хвиликах Америки, коли Айзенгавер мав атаку серця, цікавився, якою барвою мальовані стіни у шпитальній кімнаті Президента. З другого боку, неможливо знімати від молодих адвентів преси зрілості ветеранів, не завжди можлива теж контрола над ними.

Як трудно переводити таку контролу над публікованими новинами, доказав і сам уряд Дж. Ф. Кеннеді. Ось нещодавно — стверджує американська преса — державний департамент скликав 250 журналістів, щоб подати їм до відома різні засекречені інформації, включно з промовою президента Кеннеді на одному тасіному засіданні. А між тими 250 журналістами, до яких апліовано, щоб почитали речі воно не друкували, був і комуністичний кореспондент, який, очевидно, все жуть принести шкоду державній безпеці, інформуючи ворога про те, чого він не повинен знати. Коли ж в американській пресі аж роється від таких відомостей, що їх бачили і шведська амбасада жадливо вилучила, як партійний для неї військово-інформаційний матеріал, то причиною цього є не тільки гонитва журналі-

стів, але й брак постійної епідемії, що Америку насправді перебуває в стані війни, хоч не гарячої, а холодної, в якій підступний і безжалісний ворог не визнає свободи слова для уярмленого населення, засекречуючи все, що хоч би в найменшій мірі могло інформувати військовий світ про дійсний стан справ в Совєтському Союзі і в сателітних країнах. Президент власне й пригадавав цей грізний стан війни, стан загроз в якому знаходиться Америка — без формального винищення війни й без глибокої стрілянини.

НОВА МІТЛА

Свого часу у статті «Чому мовчав Кальченко?» ми зазначили, що внаслідок невдач у сільському господарстві України в 1960 р. голоду Ради Міністрів УРСР, Кальченка, зніто з його посту і іменовано на його місце Шербицького, якого завданням мало бути «підняти» сільське господарство України.

Після появи цієї статті прийшли нові повідомлення, що Кальченка іменовано одним із заступників голови Ради Міністрів УРСР та міністром хлібозаготівлі. Отже, виглядає, що його не дуже то показує, і це тільки підтверджує наш погляд, що по стороні Кальченка не було ніяких провін у відношенні до невдач 1960 р., і навіть Хрущов прийшов до переконання, що робити з великою історією в тій справі, це значить тільки підкреслювати його власну вину.

І от прийшла нова мітла, в особі Шербицького. Тільки ж, виглядає, що ні нова мітла, ні її помічник Кальченко не можуть рахувати на надзвичайні успіхи в сільському господарстві і в 1961 році, бо в СССР спертості, так само, як промисловості, на стахановщині, яка є нічим іншим як ошуканством.

А що стахановщина в совєтській промисловості існує далі, це ствердив сам Хрущов у своїй промові на пленумі центрального комітету КПСС 29-го червня 1959 р., подаючи приклад фабрики меблів, яка викопує плян гуртової продукції тому, що, замість малих стільців, які потрібні населенню, але яких треба випродувати велику кількість, щоб виконати плян, протукує великі важкі й дорогі крісла, які мало кому потрібні, але зате дозволяють легко виконати плян гуртової продукції.

І от що саме стахановщина, в сенсі шпайраства, переіменовано також у сільське господарстві в формі «передовиків», «златих кукурудзодів», буряководів, свинарків, доярок і т. п. Колосників України ставлять за приклад досягнення Озерного, Блаженського, Долишного та інших і підганяють їх «рівнятися» на тих передовиків.

Шпайраство у цій справі полягає в тому, що тоді, коли «передовики» сільськогосподарського виробництва «дістають від колосів усі можливості для одержання високих урожаїв, загаль колосників тих можливостей не дістає і дістати не може, бо для всіх того не вистачить. Як воно на практиці виглядає, ствердив Подгорний, перший секретар ЦК КПУк: «Черволий Партизан» Марко Озерний одержував (М. Озерний уже помер — абв.) по 80, 100 і більше центнерів кукурудз з гектара, а колосп, як цілість, одержував тільки 7,8 центнера».

Чому воно так є?

Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Чому воно так є? Бригадир Озерний для того, щоб одержати високий урожай кукурудзи, дістав був від свого колоспу все: найкращих робітників до бригади, найкращу ділянку землі, від посів, мінеральні та органічні добрива і всю потрібну «техніку», не дивлячись на те, що ця сама техніка (якої бракувало 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента).

Війна за вітаміни

Темою цієї статті не є «вітаміни», про які писав наш гуморист Микола Понеділок у своїй збірці, виданій під таким заголовком, а — ті вітаміни, що їх день-у-день коштають американці, лікуючи свої дієсні чи уросні недуги.

Журналіст пресового концерну Скріппс — Говард, Ед Котерба, у малому фейлетоні під заголовком «Забарто ліків» — забарто недуг», пише, що його життя, роблячи в помешканні пенсії чистку, викинула зліка пачку з найціннішими ліками. При цьому він пригадав, що коли був малим, у нього вдома ніколи не було повних шухляд із ліками, бо мати лікувала всі недуги оцем і медом. На думку цього журналіста, американці з найбільшим успіхом поліпшили б своє здоров'я, коли б повикдали всі ліки.

Але не так думають продуценти ліків, оті численні фармацевтичні фірми, які різноручно випускають на ринок нові лікувальні засоби. Саміх тільки вітамінів щороку продають в Америці на півбіліяона доларів. Вітамінова промисловість планує значно збільшити свою продукцію, але проти цього протестують продуценти харчів, які обстоюють думку, що американці, замість купити вітамінові пігулки, повинні споживати ті вітаміни в харчах.

Починається війна за вітаміни, яку ведуть вітамінова і харчова промисловості. Вислід цієї боротьби може змінити спосіб харчування американців і тим самим мати вплив на розвиток вітамінової і харчової промисловості.

Д-р Роберт Гударт, віцепрезидент і науковий директор Крайової Вітамінової Фундації, заявив, що ця «війна» є не наукова, а чисто економічна. Фундація, яку він презентує, виснажувала лише для одного рекламного підприємства \$100,000 на «виховну програму», яка має освітити громадянство про важливість вітамінів, як додатку до щоденних харчів. До цієї фундації належать такі відомі фармацевтичні фірми, як Сібіб і Сіні, Мерк і Компанія, Чез. Фрайер і Ко, та Гоффман — Ла Рош Інкорпорація.

Та не спить і Харчова Фундація, яка об'єднує найбільш харчові фірми і для ведення «вітамінової війни» має окремого директора. Заснована в 1941-му році для дослідів над харчуванням американців, ця фундація вважала, що природні харчі можуть дати людському організму все те, чого він потребує, і тому зайнявся з всієї додатки.

Виконаний директор цієї фундації д-р Чарльз Гленн заявив, що минулого року американці витратили \$500 мільйонів на вітаміни і що очолювана ним фундація старастя, щоб надати ця сума хоч трохи зменшилася.

До війни між цими двома фундаціями приєднався менш фармацевтичний і харчові фірми, підтримуючи одного з головних партнерів. На цю тему появляються статті та окремі публікації. Одні пишуть, що надмір вітамінів шкодить здоров'ю людей, і що більшість американців має зрівноважену дієту, а тому не потребують доповнювати її вітамінами. Але інші противники заявляють, що діста американці в останніх роках погіршилася, і тому конче треба її поліпшувати вітамінами, бо недостача вітамінів в організмі спричиняє різні недуги.

Продуценти вітамінів тим більше озлоблені нападами на свою продукцію, що їй загрожує поважна конкуренція закордон, звідки чимраз більше зростає импорт вітамінів. Вони турбуються ще й тим, що проти вітамінів виступив нещодавно також президент Американського Лікарського Товариства, д-р Вілсент Аскей, який заявив, що «визнахдлив реклами годус американців вітамінами, яких вони не потребують». Д-р Аскей стверджує, що найбільше зло в тому, що вітамінами часто лікують організм недуги, які не мають нічого спільного з браком вітамінів.

Дехто вважає, що війна за вітаміни не матиме жадних наслідків, хібащо настрашить громадянство. Як би там воно не було, громадянство повинно пам'ятати, що вітаміни треба заживати тільки тоді, коли їх рекомендує лікар.

Республіканці критикують

Вашингтон. — Конгресмен-республіканець із Арізоні Джан Дж. Ровдс заявив, що республіканські члени Палати Репрезентантів цього тижня почнуть критикувати фінансову, економічну, рільничу і військову політику демократичного уряду. Бо вже минуло 100 днів демократичного урядування в Білому Домі, і вже можна і треба, робити висновки з того, як здійснюють свою програму демократи. Республіканська критика буде в формі республікан-

ських промов в Палаті. На думку конгресмена Ровдса ця критика буде у віаторок, середі чотирь, коли в Палаті промовлятимуть республіканські конгресмени. Ровдс казав, що обов'язок республіканців з зайняти становище до політики Кеннеді, а республіканці дістали у виборах коло 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента.

Вашингтон. — Конгресмен-республіканець із Арізоні Джан Дж. Ровдс заявив, що республіканські члени Палати Репрезентантів цього тижня почнуть критикувати фінансову, економічну, рільничу і військову політику демократичного уряду. Бо вже минуло 100 днів демократичного урядування в Білому Домі, і вже можна і треба, робити висновки з того, як здійснюють свою програму демократи. Республіканська критика буде в формі республікан-

ських промов в Палаті. На думку конгресмена Ровдса ця критика буде у віаторок, середі чотирь, коли в Палаті промовлятимуть республіканські конгресмени. Ровдс казав, що обов'язок республіканців з зайняти становище до політики Кеннеді, а республіканці дістали у виборах коло 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента.

Вашингтон. — Конгресмен-республіканець із Арізоні Джан Дж. Ровдс заявив, що республіканські члени Палати Репрезентантів цього тижня почнуть критикувати фінансову, економічну, рільничу і військову політику демократичного уряду. Бо вже минуло 100 днів демократичного урядування в Білому Домі, і вже можна і треба, робити висновки з того, як здійснюють свою програму демократи. Республіканська критика буде в формі республікан-

ських промов в Палаті. На думку конгресмена Ровдса ця критика буде у віаторок, середі чотирь, коли в Палаті промовлятимуть республіканські конгресмени. Ровдс казав, що обов'язок республіканців з зайняти становище до політики Кеннеді, а республіканці дістали у виборах коло 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента.

Вашингтон. — Конгресмен-республіканець із Арізоні Джан Дж. Ровдс заявив, що республіканські члени Палати Репрезентантів цього тижня почнуть критикувати фінансову, економічну, рільничу і військову політику демократичного уряду. Бо вже минуло 100 днів демократичного урядування в Білому Домі, і вже можна і треба, робити висновки з того, як здійснюють свою програму демократи. Республіканська критика буде в формі республікан-

ських промов в Палаті. На думку конгресмена Ровдса ця критика буде у віаторок, середі чотирь, коли в Палаті промовлятимуть республіканські конгресмени. Ровдс казав, що обов'язок республіканців з зайняти становище до політики Кеннеді, а республіканці дістали у виборах коло 50 відсотків голосів, і тому їх обов'язок, — публічно поінформувати своїх виборців, як вони оцінюють до теперішню політику Президента.

Вашингтон. — Конгресмен-республіканець із Арізоні Джан Дж. Ровдс заявив, що республіканські члени Палати Репрезентантів цього тижня почнуть критикувати фінансову, економічну, рільничу і військову політику демократичного уряду. Бо вже мину

НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК, ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО ШЕВЧЕНКА, УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІ І АМЕРИКАНСЬКОЇ СТОЛИЦІ!

Нью Бритен вшанував Т. Шевченка

Церковний і Молодечий Хор в Нью Бритен, Конн.

Православна Громада перших Пречисті Діви Марії може похвалитися черговим успіхом в ділянці культурно-освітнього життя. Після відбуття празника п'ятидесятити ліття свого існування, 2-го жовтня 1960 року, в пам'ять якого закуплено до церкви два вікна за \$10,000 і збудовано пам'ятник - хрест на цвинтарі за \$7,000, пожвавилася дуже діяльність гуртків, 15-го листопада українська школа брала участь в фестивалі танців національностей і здобула заслужене признание. 27 листопада відбулась Академія 1-го Листопада при співучасті української школи, молодечого й старшого хорів. 18-го грудня загостив св. Миколай до дітей й старших, а рівночасно була й Святоєвечіра Гостія „Санта Класа“ в англійській мові для американців українського походження. Танцювальна група укр. школи також брала активну участь при постановці святого базару. 28-го березня відбулась Ювілейна Академія в честь Т. Шевченка. Ювілейний Концерт почався вступною промовою о. протоєрея

Ковальчика. А американський гімн відспівала панна Едвард Шіла, драматичний сопран. Акомпаніаторкою при піаніно була панна Марія Кереліза. Злучені хор в супроводі дуету оркестри відігравали „Слава Тарасові Шевченкові“. Слідуюча доповідь від УККА п. В. Самофала, що своїм змістом причинилася до піднесення настрою слухачів. „Заповітом“ завершено першу частину концерту. В другій частині брали участь: оперний співак А. Гаїв, драматичний баритон, — співав „Ой Дніпре, мій Дніпре“, і „Як я був молодий“. Піаністкою була п. Марія Кереліза. Описала була милодіяльність в супроводі хору п. С. Дакна: „Мертвим і живим і ненародженім землякам моїм“. Вікни другої частини був виступ ліричної співачки панни Марія Керелізи, співала в супроводі піаністки панни Джулі Герент „Ой місяцю, місяченьку“, „Нащо мені чорні брови“. Аудиторія винагородила співачку довгими оплесками. Третя частина мала хоріву виступи й декламації в англійській мові молодечого хору. „Летить галка через балку“, і декламації „Іван Підкова“. Декламація торжого була панна Лідка Престан. Закінчилась третя частина хором співом „Сонце заходить“. В четвертій частині відбулась інсценізація „Слава Кобзареві“. Участь брали діти укр. школи, і панн М. Іванівна в ролі Матері — України. Пояснення до ряду рецитатів і декламацій і переклади на англійську мову давав о. протоєрей Ковальчик. Вступом до інсценізації була хорова пісня „На смерть Т. Шевченка“. Кінцевою точкою була пісня ліричного хору: „Поклики Тобі, Тарасе“, і збрала декламації відей: „Присяга Тарасові Шевченкові“. Закінчено Академію національним гімном, співали злучені хор старших, молоді й дітей в супроводі дуету оркестри, і аудиторія. Хорами диригував п. проф. А. Гаїв, а обробкою інсценізації і костюмів зайнялася панн О. Гаїв. Декоратором сцени був п. Дж. Богачук. Зал був повний. Зібрані гроші відіслано на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. В. І-в.

Шевченківська виставка в Едмонтоні

Світловим конгресом української науки у вільному світі шанують українці в розсіланні сусіт роковини смерті Тараса Шевченка, ідучи з поклоном Головної Ради НТШ про відзначення роковин свого патрона. Тому управа Осередку НТШ в Едмонтоні шанувала соті роковини смерті найбільшого поета України і свого патрона в рамках світового конгресу української вільної науки, влаштувавши виставку та передачу книжок і портрету Т. Шевченка Альбертському університету. Передача портрету й українських книжок університетській бібліотеці відбулась урочисто 25-го лютого. Саму виставку портрету й книжок закрито 10 березня. Отож впродовж двох тижнів виставку мало змогу оглянути не тільки українське громадянство Едмонтону та околиці, але і сотні студентів Альбертського університету та його професори.

Портрет Т. Шевченка кисти мистця І. Кейвана.

Незабутні слова поета написані його автографом і нарисом українських правописом. Шевченко чепурно одягнений в темне убрання і за тодішньою модою його шия облязана модним шалем (краватом) цинічного кольору. Поет стоїть з відкритою головою, з буйним русым волоссям. З осередженого обличчя пробивається незломна віра в світле майбутнє української нації. Вдумливе обличчя одуховлене і кожний фрагмент портрету органічно з собою пов'язаний свідчить про основні студії мистця графіка, щоб не було анахронізму. Глянувши на обличчя, на руку (праву) і на всю постать, глядач залишається під непереможним враженням, що мистецтво покласть усіх зусиль, щоб дати наскрізь психологічний портрет. Це саме головне завдання в портретисті. Якщо портрет не одуховлений, сама тільки техніка, хоч би навіть мистецтво володіло нею і найкраще, не промовляє до перекопання, до душі глядача, не хапає його за серце. Портрет мусить бути одуховлений, а це саме найважче завдання мистця портретиста. Хто має змогу приглянутись основним портретом Т. Шевченка, признає, що мистецтво графіка І. Кейвана знає добре поета, зміг віддати його характер, так, що перекопав промовляти ко глядача. Соняшно-теплій колірний тлі й взагалі теплий колірний портрет Шевченка викликає сильне враження.

Варіант того портрету І. Кейвана подаровано до університетської бібліотеки в Ванкувері 17-го березня. Крім того поштовою маркою вийшов портрет Т. Шевченка („Рече та стоїть“), що його виконав мистецтво І. Кейван теж олійною технікою, що в 1957 р. був на виставках у Злучених Державах і в Канаді. Портрет Т. Шевченка поштовою маркою видав у соті роковини Український Музей у Клівленді, Огайо. Тепер мистецтво І. Кейван працює над портретом Т. Шевченка (у старшому віці), що признає теж на Шевченківській виставці УСОМ у Канаді і теж окремою репродукцією.

Крім портрету у першій галереї виставлено: Чигиринський Кобзар з Гайдамаки із 1844, Кобзар з 1883 (оба видані в Петербурзі), Кобзар виданий у українському Накладі, творці Т. Шевченка під редакцією проф. Вілєцького, видання УВАН у Вінніпегу та ще три інші, між ними мініатюрний „Кобзар“ Тараса Шевченка, що його видав Українське В-во в Кракові в 1940 р. (заходом д-ра Е. Ю. Пеленського). В другій галереї з українською керамікою і касетками виставлені твори Т. Шевченка в чужих мовах: англійській — Менінга „Свобода“, польській, чеській мовах. Гайдамаки та тризуб, кераміка і вишивки з написом Т. Шевченка у соті роковини (1814—1861). На довгих столах сузької

читальні виставлено поперх 250 українських книжок і карти України (фотокопії з XVI-XVIII ст. та етнографічна карта південно-західних українських земель проф. д-ра В. Кубійовича). Управа Осередку НТШ в Едмонтоні могла подарувати більше книжок університетській бібліотеці тільки дякуючи княжому дарові книголюба Василя Лашука з Вегривил (571 книжка) та кількох інших жертводавців: Об'єднання Жінок ЛВУ (27), Український Вільний університет у Мюнхені та численних приватних осіб.

Святочна передача книжок і портрету відбулась 25-го лютого м. р. у приватності Владики Кирилла, судді д-ра П. Грещука, представників українських організацій та установ, професорів університету своїх і чужих та українських студентів з батьками. Президент Альбертського університету д-р В. Г. Джовіні, привітав прийнятих, і на його прохання доповів про Т. Шевченка видоючий проф. Дж. В. Сіммонс з Саскатуну. Доповідач підкреслює, що про Т. Шевченка вперше почув ще перед 1-ю світовою війною, якого портрет побачив на сцені в читальні українських поселенців у Саскачевані. Тоді маленький хлопчина прокламував одну з поезій Т. Шевченка з таким чуттям, що прийняв заплакати. Побачивши захоплення декламатором і прийнявши твори поета, проф. Сіммонс простудіював життя і творчість поета, який захопився. Тому почав вивчати й українську літературу й історію, ставлячись з глибокою повагою до незвичайних змагань українського народу. Тарас Шевченко, підкреслює проф. Сіммонс, є одним з найбільших між поетами слов'янських народів та одним з перших у світовій літературі. Своєю промовою закінчив відчитанням власного перекладу „Заповіту“ англійською мовою.

Опісля заступник голови Осередку НТШ в Едмонтоні проф. Б. Боцюрків подав історію НТШ, підкреслює, що НТШ видає до 700 наукових праць з ділянки історії, літератури та мови і тепер продовжує свою діяльність у вільному світі.

Голова КУК в Едмонтоні І. Ісакін передав портрет Т. Шевченка кисти мистця І. Кейвана президенту університету д-рові В. Г. Джовіні, як дар від усіх українців Альберти. Т. Шевченко, який промовець, буде щасливий в цій науковій установі, серед просторок лавів і під шум ріки з крутими берегами немов у обіймах України, над Дніпром. Президент д-р В. Г. Джовіні висловив подяку за праці українських науковців поза межами України, склав сердечну подяку за книжки і портрет Поета, який боровся за правду людини та незалежність українського народу, за

Успіхи наших МОЛОДИХ СОЮЗОВЦІВ

Нью Йорк. — Гелена Піщалко, студентка гайскулу в Нью Йорку, отримала стипендію найкраща учениця школи.

Гелена Піщалко

Вона має стипендію на чотири роки навчання в коледжі. З цієї нагоди послали Гелені Піщалко вітальні листи такі високопоставлені особи: мейор Нью Йорку — Роберт Вагнер; сенатор Нью Йорку — Джозеф Р. Марро; асемблемен — Вілліам Ф. Пассаньяне — комісар виховання — Джеймс Е. Аллен, молодший. До цих вітальних листів приєднались і наші Відділ УНС ч. 204 і від себе гратулює свої членкині, та бажає якнайкращих успіхів в науці. Гелена, — це дочка Аніи і Александра Піщальків. Вони долають всіх старань, щоб три молоді сестри Гелени пішли шляхом своєї старшої сестри. Шість членів рідні Піщалки є членами УНСОУ.

В. Гасій

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

Шевченські роковини настигли спеціальний тип випогруду, що витримав 20 ступ. темпериатури нижче зера і відпорний на шкідливі. Д-р Франко виступив у цей тип випогруду над озером Кенна в горішній частині Нью Йорку, скрестивши даку відміну канадського випогруду з французьким. Вістку про успішний український агроном подав американська преса.

Лист до Редакції.

В справі посвячення Дому Культурного Осередку в Лос Анджелес, Каліф.

В 31-ому числі „Свободи“, а дня 17 лютого 1961 року, був поміщений опис посвячення Дому Культурного Осередку в Лос Анджелес. Автор статті уявляє читачів до зрозуміння не лише і не-католицький священник, о. Мірошенко відправляв акт посвячення Церкві, але і не-католицький священник, о. Мірошенко з асистентом своєї церкви відправляв молебне.

о. Михайл Колтуцький, Парох Української Католицької Церкви в Лос Анджелес, Каліф. 28 квітня 1961

Вол. Кононенко — чемпіон у фехтуванні

Чемпіон фехтувальний Володимир Кононенко народився 1-го квітня 1943 р. в м. Дніпропетровську. Україна. Його родина прибула до ЗДА 30-го травня 1949 р. Варто відзначити, що його батько Іван Кононенко повернувся в вересні 1939 р. з сибірської колунистичної каторги, відбувши трирічне ув'язнення як політичний в'язень в Амурській НКВД, який був розташований на тисячу миль від озера Байкал.

Володимир Кононенко

23 і 24 квітня 1960 р. в найбільшій філадельфійській залі „Конвеншен Голл“ відбувся міжнародний фестиваль, в якому взяло участь 35 національностей. В „Свободі“ ч. 85 з 5-го травня 1960 р. в статті „35 народів на одному фестивалі“ написано: „Бравурний молодісний соліст закінчує „Чумаком“ і під гучні оплески українці виходять із залі“. Бравурний молодісний соліст Володимир Кононенко, якому українська громадськість довірила, як лідерів українського танку, репрезентувати українську націю перед багатотисячними глядачами чужинського світу.

В неділю, 26-го червня 1960 р. в м. Трентоні, Н. Дж., на українському мистецькому фестивалі за виконання соліст-танку „Чумака“ Володимир Кононенко здобув першу нагороду. На протязі 1960 р.

Д-р Василь ТРУХЛИЙ

ЛІКАР ЖІНОЧИХ НЕДУГ

повідомляє про

— ПЕРЕНЕСЕННЯ —

СВОЄ ЛІКАРСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

— з —

104 S. Michigan Avenue

30 N. MICHIGAN AVENUE — CHICAGO 2, Ill.

Room 1529

CEntral 6-1775

6-1776

„СОЮЗІВНА“

ОСЕЛЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

в КЕРГОНКСОН, Н. П.

приймає вписи

ДІТЕП — у віці від 7 до 11 років

— на —

ДИТЯЧУ ОСЕЛЮ

— яка триватиме —

для ДІВЧАТ —

від 24-го червня до 15-го липня

для ХЛОПЦІВ —

від 16-го липня до 6-го серпня.

По ближчій інформації та за запитаннями до виповнення, проху зголошуватись на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Tel.: Kerhonskon 5641

Kerhonskon, N. Y.

Увага! ГАРТФОРД, Конн.! Увага!

Субота, 6-го травня 1961 року — год. 7:00 вечора

Зал: BURN SCHOOL

400 Wethersfield Avenue — Hartford, Conn.

ІМПРЕЗА

розваги — гумору — відпочинку

В ПРОГРАМІ:

- Модерні ПІСНІ
- СІНГЛОВИКИ
- Музичні МОНТАЖІ
- ГІМНОСКИ
- МОНОЛОГИ
- Актуальні ФЕЛЕТТОНИ

ВИКОНАВЦІ:

Валі КАЛІНІ, Іванна КОНОНЕНКО, Іван КЕРНІЦЬКИЙ, Микола ПОНЕДІЛОК.

Музичний супровід — проф. Борис БАЗАЛІ.

Комітет

Створення Стипендійного Фонду УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в НЬЮ ЙОРКУ

— просить —

Вп. Представників українських наукових Інституцій, Представників українських Товариств, а спеціально нашу студію Молоді, як також все українське Громадянство на

публічну доповідь

інж. Миколи Яримовича

під наголовком:

„Поміч потребуєчій молоді в університетських студіях“

що відбудеться

в неділю, дня 7-го травня 1961 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

кімната ч. 22 — в НЬЮ ЙОРКУ.

Доповідь на основі американських джерел трактуватиме про можливість створення постійних допомогоних фондів студентської молоді, як ринком буде поданий загальний огляд сучасного стану допомогоних акцій студентам в Америці.

ПОЧАТОК — в год. 5:00 по пол.

КОМІТЕТ

Читайте українські книжки в газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

УКРАЇНСЬКЕ ГІМНАСТИЧНЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ — в НЬЮАРКУ, Н. Дж. 508 — 18 Елсено — НЬЮАРК, Н. Дж. — владшос

ДОПОВІДЬ

„ЯК ПОВИННА АМЕРИКА СТАТИ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ КОМУНІЗМУ“

Доповідь вилосить

ГАРОЛД П. ПОЕШЕЛ із Шорт Гле, Н. Дж.

в СУБОТУ, дня 6-го ТРАВНЯ 1961 року

в год. 7:00 вечора.

Гаролд ПОЕШЕЛ є консервативним теоретиком ідей сенатора Голдводера, він є лектором та широко відомим у боротьбі проти соціалізму та комунізму в Америці.

В доповіді будуть зреферовані питання:

1. Соціалізм-комунізм в наших американських організаціях і інституціях;
2. Об'єднані Нації — як трибуна комуністичної пропаганди в світі;
3. Якє становище повинна мати Америка до поведених народів Москвою;
4. Чому Америка повинна зібрати дипломатичні зв'язки із всіма комуністичними державами;
5. Якє повинна бути наша мілітарна інтервенція у малярській і кубинській революціях;
6. Чому масмо бути проти так зв. „Мітінгу на Вершинах“, і т. п.

Перед доповіддю буде висвітлений фільм:

„З ВІРОЮ МІ НАДІСМО“

Виступить Студія п. Мокляка — Нью Йорк, Н. П. „Чорноморська Січ“, як спонсор, так і організатор доповіді п. М. Лесюк, застерігають собі право погоджуватись або не погоджуватись з поглядами доповідача.

Просимо точно прийти, щоб із спізнанням не перешкоджати глядачам вище згаданого фільму. По доповіді будуть ставлені запити і дискусії.

УПРАВА

НЕДІЛЯ, 7-го ТРАВНЯ 1961 — год. 3:00 по пол.

Українська Централь

180 Вілліам вул. — НЬЮАРК, Н. Дж.

ВЕЛИКЕ ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

в справі побудови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні.

НОВА МІТЛА

(Закінчення зі стор. 2-0)

Йона гектарів, а 7.3 млн. гектарів зайнято було сніжотатом та пасовиськами. Коли, отже, і інші зернові та технічні культури мають принести у 1961 році урожай, то мінеральні добрива мусять бути менш-більш рівно розділені поміж цими культурами. Це означає, що коли б Україна могла вжити для себе вироблені нею мінеральні добрива, і прийняти, що вона збільшила виробництво добрив до 3.5 мільйона тонн річно, то вона могла б вкласти лише по одному центне рові на гектар посівної площі, що є дуже мало для того, щоб одержати високий урожай будь-якої культури. Можливості ж внесення мінеральних добрив в Україні, також дуже обмежені.

Але це все ще не все: як відомо з промови Подгорного, Україна не сміє використовувати виключно для себе всі мінеральні добрива, які вона продукує, бо Москва і Україна приділяють, і то у кількості меншій від потрібного мінімуму. Якби с той мінімум можна тільки здогадуватися, коли взяти під увагу, що вся посівна площа в СССР, не враховуючи сніжотатів і пасовиськ, становить 218.6 мільйонів гектарів („Сельское хозяйство СССР” — 1960), а загальна продукція добрив у

1955 р. виносилася 9.629.000 тонн. Тому, навіть враховуючи, що від 1955 р. по нинішній день продукція мінеральних добрив в СССР в цілому збільшилася, промисловість не виробляє більше як півцентнера добрив на гектар посівної площі (знов такі припущення, що ані кілограма добрив не вживається на сніжотатів, і пасовиська загальною площею яких у СССР становить 270.2 млн. гектарів). Як з цього видно, з мінеральними добривами в СССР біда і хоч у семиріччя передбачено збільшення їх продукції у 2.2 рази, потреба в них буде незабезпечена ще не повністю. („Радянська Україна” з 24-го лютого ц. р.).

І тут в повному вигляді виявляється шахрайство, на якому базується „передовий досвід у вирощуванні кукурудзи” — джерело висіску і трагедії колгоспників.

„Знатні кукурудзіводи” — Доликов Блаженський і інші відстануть від своїх колгоспів по 10 центнерів мінеральних добрив, зберуть у колгоспі весь попід і весь курячий попіл для кукурудзіводів, приділять їм ланкам, відстануть найкращого робітника до своїх бригад, всі потрібні машини для сівби і культивування, але вже інші ланки в тому самому колгоспі не відстануть всього того, а на машини мусимуть чекати, аж „знатні кукурудзіводи” закінчать роботу. Тому вони на високій урожай рахувати не можуть. Але правління колгоспів будуть з них випирати душу, ставлячи їм за приклад „знатних кукурудзіводів”, хоч і самі будуть свідомі неможливості виконання завдання.

До того треба додати труднощі, зв'язані з кліматичними умовами: зима 1960-61 р. прийшла в Україну пізніше і в південних областях тепла погода, без снігу, тривала майже до кінця листопада. Внаслідок цього озимі вибували понад міру, і коли вдарив мороз — озимі у великій мірі вимерзли. Прийдеться їх пересівати кукурудзою, як і в 1960 році.

Але внаслідок невеликої кількості снігу, який випав у зиму, в землі залишилося мало вологості, що „є основою для одержання високих урожаїв кукурудзи”. У зв'язку з цим плановики дійшли до переконання, що виділення під кукурудзу в Україні 5-ох мільйонів, а в РСФСР 2-ох мільйонів гектарів не принесе бажаного результату, і тому у московських „Ізвестіях” з 20-го лютого ц. р. кинено пропозицію виділити в Україні і РСФСР додатково під кукурудзу 5 мільйонів гектарів. Отже, площа під кукурудзу знову значно збільшується в Україні, а у зв'язку з цим стануть актуальними ті самі труднощі, які спричинили невдачу життя у 1960 році: недостатня сівалка, культиваторів, кукурудзозбираль-

них комбайнів, автомашин і в решті — робітних рук. Багато залежатиме ще від того, які будуть весна і літо. Початки весни не були надто сприятливими.

При цьому треба ще рахуватися із уже традиційною хуцровською штурмівською висиланням в Україну механізаторів і машин до Казахстану для допомоги в сівбі і жнивях, що тільки збільшує труднощі.

Кукурудзі ми присвятили окрему увагу тому, що без запланованих в Україні на 1961 рік 2.2 мільйонів пудів зерна мас вона дати 900 мільйонів пудів. Вже тепер видно, що цього досягнути не вдасться, і Хрущов знову ганьбитиме керівників „суверенної” України так, як на минулому році січневому пленумі в Москві.

В Нью Йорку відбувся Четвертий З'їзд Пластового сеніорату

Нью Йорк. — В приміщеннях Народного Дому в Нью Йорку відбувся в суботу, 29-го квітня ц. р., четвертий з черги Загальний З'їзд Пластового Сеніорату, основи Українського Пласту, який в цій році входить у 50-ий рік свого заснування. На З'їзді було 97 делегатів з усіх більших осередків українського життя в ЗДА. Проводила З'їздом Президія в складі інж. Тараса Дубак — голова, Ніна Писецька — заст. голови та інж. Роман Волчук — секретар. В почесний президент знайшовся д-р М. Грушкевич з Київленду, заступник голови всього пластового сеніорату в світі, інж. Михайло Пежанський, особистий представник начальника пластуна проф. Северина Левича, якого, та Ольга Кузьмич, голова Пласту в ЗДА. Після звітування та ухвалення звітування уступивши управі на внесення голови номінаційної комісії, Наталії Макаренч, обрану нову управу в складі: Антін Хухра — голова (дружина), Володимир Савчак — заступник голови, Дарія Хухра — секретар, Володимира Шиняло — діловод членства та Микола Костко — організатор діловод. В часі З'їзду відбувся панель на тему праці і побуту пластового сеніорату, в якому взяли участь пластові сеніори Ольга Кузьмич, Леся Хриплива, Тарас Дубак, Володимир Савчак і Ярослав Падок. Після прийняття резолюцій, запропонованих головою відповідної комісії В. Савчаком, З'їзд закінчився відпіванням пластового гімну.

Республіканські сенатори підтримують урядовий проєкт медичної допомоги емеритам

Вашингтон. — Група республіканських сенаторів, які подас співробітників шоденника „Нью Йорк Таймс” Том Віккер, вирішила підтримати урядовий проєкт медичної допомоги старим особам в рамках соціального забезпечення. Вони мають погодитися на те, щоб ця допомога відбувалася в рамках соціального забезпечення коштом збільшення вкладок до пенсійного фонду, але пропонують, щоб адміністрація цієї допомоги була в руках стейтів, а не федерального уряду. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

го року республіканці загалом були проти того, щоб медична допомога старим особам відбувалася коштом соціального забезпечення. Минуло-

В Нью Йорку відбувся Четвертий З'їзд Пластового сеніорату

Нью Йорк. — В приміщеннях Народного Дому в Нью Йорку відбувся в суботу, 29-го квітня ц. р., четвертий з черги Загальний З'їзд Пластового Сеніорату, основи Українського Пласту, який в цій році входить у 50-ий рік свого заснування. На З'їзді було 97 делегатів з усіх більших осередків українського життя в ЗДА. Проводила З'їздом Президія в складі інж. Тараса Дубак — голова, Ніна Писецька — заст. голови та інж. Роман Волчук — секретар. В почесний президент знайшовся д-р М. Грушкевич з Київленду, заступник голови всього пластового сеніорату в світі, інж. Михайло Пежанський, особистий представник начальника пластуна проф. Северина Левича, якого, та Ольга Кузьмич, голова Пласту в ЗДА. Після звітування та ухвалення звітування уступивши управі на внесення голови номінаційної комісії, Наталії Макаренч, обрану нову управу в складі: Антін Хухра — голова (дружина), Володимир Савчак — заступник голови, Дарія Хухра — секретар, Володимира Шиняло — діловод членства та Микола Костко — організатор діловод. В часі З'їзду відбувся панель на тему праці і побуту пластового сеніорату, в якому взяли участь пластові сеніори Ольга Кузьмич, Леся Хриплива, Тарас Дубак, Володимир Савчак і Ярослав Падок. Після прийняття резолюцій, запропонованих головою відповідної комісії В. Савчаком, З'їзд закінчився відпіванням пластового гімну.

Республіканські сенатори підтримують урядовий проєкт медичної допомоги емеритам

Вашингтон. — Група республіканських сенаторів, які подас співробітників шоденника „Нью Йорк Таймс” Том Віккер, вирішила підтримати урядовий проєкт медичної допомоги старим особам в рамках соціального забезпечення. Вони мають погодитися на те, щоб ця допомога відбувалася в рамках соціального забезпечення коштом збільшення вкладок до пенсійного фонду, але пропонують, щоб адміністрація цієї допомоги була в руках стейтів, а не федерального уряду. Минуло-

Південно-американські держави поділені у відношенні до Куби

Нью Йорк. — Південно-американські країни різно дивляться на те, яким способом зникнути комунізм на Кубі. Деякі уряди латинських держав, як Гватемала, Коста Ріка, Панама і Перу, підтримують, що на Кубі здійснювалася диктатура комуністична небезпечна для демократичної Америки, і готові якимсь способом співпрацювати в тому напрямку, щоб звільнити Кубу з комуністичного режиму Кастро. Навіть і ті уряди, які є проти чужої інтервенції на Кубі, є проти комунізму, тільки вони є проти чужої інтервенції на кубинському острові.

Президент Тунісії приїздить до Вашингтону на наради про Африку

Амстердам. — Туніський президент Габіб Бургуїба приїздить в середу 3 травня до Вашингтону на наради в справі африканського континенту. Альжиру та справи, що лежать йому найбільше на серці: здійснення нового господарського плану Тунісії. Габіб Бургуїба зупинився по дорозі в Амстердамі і відтіль відлетів до Оттави, відкіль прибуде до Вашингтону. Разом з ним летять п'ять його міністрів — закордонних справ, фінансів, інформації, виховання і публічних робіт. Міністра військових справ між ними нема зумисне, щоб підкреслити, що Тунісія не потребує американської допомоги для здвигнення її збройних сил, а виключно для відбудови господарства і для культурних цілей. Тунісія виділяє бюджет на найближчих десятих років на загальну суму \$ 800,000,000, що її щорічні витрати обраховані на \$ 80,000,000. ЗДА до цього часу давали Тунісії допомогу щорічно \$ 20,000,000 до \$ 25,000,000. Туніський президент заявив, що він не має претенсій до Америки на покриття цілості туніських потреб, бо сподівається поважну частину покрити із власних джерел та частину дістати від інших західних країн. Найбільшим морально-політичним туттуніського президента є факт, що Тунісія є найбільш прозахідна країна з усіх африканських держав та що вона може й надалі мати величезний вплив на Марокко, Альжир та на всі новопосталі африканські країни, а також З'єднану Арабську Республіку, протиючію советським впливам.

Сенатська комісія схвалила повноважності Президенту збільшити допомогу Польщі

Вашингтон. — 25-го квітня Сенатська Комісія закордонних справ схвалила повноважності для президента Кеннеді поширити економічну і фінансову допомогу для країни поза залізною куртиною, щоб дозволити їй незалежитися економічно від Москви. Підсекретар в державному департаменті в економічних справах Джордж В. Болл заявив, на цій комісії, що головною ціллю цього законопроєкту під теперішню пору є те, щоб ЗДА могли тісно польською валютою, яку вони мають, допомагати Польщі в розбудові невосної економіки та „залишитися вірними приятелями” польського народу в економічній від Москви. Тільки сенатор-республіканець із Делаверу Джан Дж. Білліам голосував проти.

На Середньому Сході створено становище командуючого генерала

Анкара. — Прозахідний блок п'ятих держав, званий раніше Багдадським пактом та перезваний — після вступлення з нього Іраку — на Центральний пакт (СЕНТО), відбув в столиці Туреччини наприкінці минулого тижня дводенні наради, у висліді яких рішено створити становище командуючого „4-зіркового” генерала, який мав би воготовити план спільного штабу. До СЕНТО належать ЗДА, Англія, Туреччина, Іран і Пакистан. Іран і Пакистан на реорганізуванні СЕНТО за зразком Атлантичного блоку НАТО, себто із спільною армією і спільним командуванням. Англія і Туреччина спротивились цьому. Компроміс знайдено в тому, щоб створити по-кищо становище зверхнього команданта „без війська”, а справу спільних збройних сил СЕНТО обговорити на найближчій конференції цієї ор-

Сенатська комісія схвалила повноважності Президенту збільшити допомогу Польщі

Вашингтон. — 25-го квітня Сенатська Комісія закордонних справ схвалила повноважності для президента Кеннеді поширити економічну і фінансову допомогу для країни поза залізною куртиною, щоб дозволити їй незалежитися економічно від Москви. Підсекретар в державному департаменті в економічних справах Джордж В. Болл заявив, на цій комісії, що головною ціллю цього законопроєкту під теперішню пору є те, щоб ЗДА могли тісно польською валютою, яку вони мають, допомагати Польщі в розбудові невосної економіки та „залишитися вірними приятелями” польського народу в економічній від Москви. Тільки сенатор-республіканець із Делаверу Джан Дж. Білліам голосував проти.

На Середньому Сході створено становище командуючого генерала

Анкара. — Прозахідний блок п'ятих держав, званий раніше Багдадським пактом та перезваний — після вступлення з нього Іраку — на Центральний пакт (СЕНТО), відбув в столиці Туреччини наприкінці минулого тижня дводенні наради, у висліді яких рішено створити становище командуючого „4-зіркового” генерала, який мав би воготовити план спільного штабу. До СЕНТО належать ЗДА, Англія, Туреччина, Іран і Пакистан. Іран і Пакистан на реорганізуванні СЕНТО за зразком Атлантичного блоку НАТО, себто із спільною армією і спільним командуванням. Англія і Туреччина спротивились цьому. Компроміс знайдено в тому, щоб створити по-кищо становище зверхнього команданта „без війська”, а справу спільних збройних сил СЕНТО обговорити на найближчій конференції цієї ор-

Сенатська комісія схвалила повноважності Президенту збільшити допомогу Польщі

Вашингтон. — 25-го квітня Сенатська Комісія закордонних справ схвалила повноважності для президента Кеннеді поширити економічну і фінансову допомогу для країни поза залізною куртиною, щоб дозволити їй незалежитися економічно від Москви. Підсекретар в державному департаменті в економічних справах Джордж В. Болл заявив, на цій комісії, що головною ціллю цього законопроєкту під теперішню пору є те, щоб ЗДА могли тісно польською валютою, яку вони мають, допомагати Польщі в розбудові невосної економіки та „залишитися вірними приятелями” польського народу в економічній від Москви. Тільки сенатор-республіканець із Делаверу Джан Дж. Білліам голосував проти.

СМАЧНОГО!

Найліпше смакує правдива імпортована польська ШИНКА

- НЕЗРІВНЯНА В СМАКУ
- ЕКОНОМІЧНА
- ХУДА, М'ЯКА І СОЧИСТА

ВІДВІДАЙТЕ THE UNITED STATES WORLD TRADE FAIR

Польський Павлийон. Другий поверх

Киоск польської шинки. Четвертий поверх

NEW YORK COLISEUM від 3-го до 13-го травня

ЖАДАЙТЕ ВСЕ ШИНКИ З ПОЛЬЩІ

ATALANTA — KRAKUS — TALA — POM

з написом „PRODUCT OF POLAND”

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИ СПОСІБ, КУПУЙТЕ СВОІ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЯРОЛ СЕНВІНТ

How U.S. Savings Bonds turn home shoppers into home owners

The special dream for millions of Americans is to own their own homes. The starting place is a down payment. And for many Americans U.S. Savings Bonds have made the difference between „shopping for” and „owning” a home.

A habit that pays off

After the war many returning veterans used their Bond reserves for down payments on new homes.

Since that time thousands of Americans have used their Bonds to buy, furnish, and modernize their homes.

Bonds for building blocks

U.S. Savings Bonds are guaranteed to grow in value by Uncle Sam. You can buy them on the „installment plan” where you work, for as little as \$2.50 a week.

Every Bond you buy is a share in a stronger America. Why not start saving for your dream home today?

“Savings Bonds and a home belong in everyone's future”

U.S. Savings Bonds and home ownership are two ways of providing security for the future — a worthy goal for every family and for the nation. A sound economy depends upon thrift. A strong country is a land where men are free in mind, in spirit, and in the right to own property. The nation's nearly 70,000 Realtors urge America's young families to invest in U.S. Savings Bonds as a beginning toward achievement of these goals.

You save more than money with U.S. Savings Bonds

Buy them where you work or bank

For 30 years America's newspapers have published Savings Bonds ads at no cost to the Government. The Treasury Department is grateful to The Advertising Council and this newspaper for their patriotic support.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. & “SVOBODA” UKRAINIAN DAILY

ТАРЗАН, ч. 4638. Мавнопод приходить до сил.

Тарзан змінив в іскристоу притомності і очистила його потоці. Але чиста як криш- болічі рани.

Кілька днів він видужував, чекав немов тварина в скотку, щоб вернулася його могутня сила...

І тоді безжалісна рішучість опанувала його думки... Помста на вбивцю Померого!

ДОМИ — ІНВЕСТИЦІЇ — МОРТГЕДЖИ

БЕЗКОШТОВНІ, ФАХОВІ ПОРАДИ.

Найбільше українське бюро на Каліфорнії, яке не накладе коштів за оформлення мортгеджів.

На щорічний весняний сезон, ми приготували найбільший вибір ДОМІВ, у всіх околицях.

Цього тижня ми пропонуємо оглянути такі домів:

JAMAICA HILL — 2-род. мур. дм. як новий, 5 1/2 кмн., гарна, виднена пивниця, гараж, город. Ціна \$28,750.

WOODSIDE — 2-род. мур. дм. з гаражем, 1 блок сабвей, 5 1/5 кмн. Ціна \$24,500.

ASTORIA — 6-род. мур. дм., мешкання по 5 баксових кімнат, реит \$4,920, коло сабвею. Ціна \$31,000.

RICHMOND HILL — 1-род. дм. 5 кімнат і гараж — \$11,500.

Звертайтеся тільки до української фірми:

UNITED REAL ESTATE CO. В. КУЗЬМИНСКИЙ

170-13 Hillside Avenue — JAMAICA, L. I. Tel.: OL 8-6330

Найкращий подарунок на УРОДНИН

на ІМЕННИН

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ SHEVCHENKO'S THOUGHTS AND LYRICS ДВОМОВНЕ ВИДАННЯ: поезії в українському оригіналі на парастих сторонах, а на парастих — в англійському перекладі. Гарний формат, на добром папері, сторін — 111. ЦІНА: в твердій оправі — дол. 1.50 в м'якій оправі — дол. 1.00

Замовлення слати: SVOBODA P. O. Box 346 — Jersey City, N. J.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ! ПРИДБАЙТЕ ДЛЯ ВАШИХ ДІТЕЙ „ШЛЯХ ВЕЛЕТНЯ”

— Ілюстровану розповідь про життя ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, відомої української поетеси

Наталі Лівницької-Холодної.

що появилася у В-ві П. М. Борецького.

Книга цн великого формату, на крейдиному папері, з 87-ми ілюстраціями Ілюстраторів, в твердій оправі і люксовому оформленні — подумайте, також, окрім великої сторінки — своїм прекрасним виглядом викликають любов до української книжки в серцях українського дорослу.

Ціна в кишеньку тільки \$3.50

Замовлення слати: “SVOBODA”, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.